

зултатът е нова съвкупност, наречена приемаща, която съдържа данни за същите единици по всички или по избрани признаци и от двете съвкупности донори. Като пример може да се посочи сливането на данни за пола и възрастта на лицата от системата ЕСГРАОН с данни за техния трудов стаж и осигурителните им вноски от регистрите на Националния осигурителен институт. Съчетаването в случая става въз основа на уникалния код *единен граждански номер* на лицата.

- *Непълно вероятно сливане (probability matching)*. Двете съвкупности не съдържат данни за едни и същи единици или имат малък брой общи единици. Освен това единиците нямат уникален идентификационен код, еднакъв и в двете изследвания. Една от съвкупностите се избира за приемаща допълнителна информация, а другата - за донор на информация. За всяка единица от приемащата съвкупност се избира единица двойник от донорската съвкупност. Значенията по един или повече признаци на единицата двойник се приписват на приемащата единица. Ключов момент тук е изборът на единица двойник. Обикновено определянето на двойниците става по набор от характеристики, които могат да бъдат йерархично подредени по степен на важност. За целта се използват и различни обобщаващи критерии за сходство между единиците като добре познатите Евклидово разстояние и разлика на Маханалобис. Пример за приложение на метода на двойниците е, когато на всяко лице от регистрите на бюрата по труда се потърсят двойници сред извадката от лица в Наблюдението на работната сила. В този случай признаците, по които се установява сходството между лицата и които играят решаваща роля при трудовата реализация, са пол, възраст, образование, местоживеене, история на заетостта.

- *Статистическо съчетаване (statistical, synthetic matching)*. И тук, както при вероятностното сливане на данни, двете съвкупности, подлежащи на съчетаване, не съдържат едни и същи единици или имат малък брой общи единици. Основната разлика с останалите подходи на съчетаване е, че в основата на процеса стои моделирането на статистическа зависимост по данни от съвкупността донор. Оцененият модел се налага върху приемащата съвкупност и на всяка единица в него се приписва теоретичната стойност от модела. За разлика от пълното и вероятностното сливане приписаните стойности, получени при статистическото съчетаване, не са резултат от реално наблюдение, а са произведени чрез модел. Поради това те имат вероятностен характер и са известни като синтетични (изкуствени) оценки. Типичен пример за приложението на статистическото съчетаване е т.нар. теория на малките подсъвкупности, при която се съчетават данни от извадкови проучвания и изчерпателни наблюдения. Тази теория бе използвана през миналата година и у нас за оценка на потреблението на всяко българ-